

Det Russiske Forsvarsministerium: USA bekæmper ikke ISIS

8. oktober 2015 – »USA's Luftvåben og andre parter har udført luftangreb i et år. Vi har grund til at mene, at de ikke ofte rammer terroristmål, eller rettere, gør det yderst sjældent«, sagde Igor Konashenkov, talsmand for det Russiske Forsvarsministerium, til RT.

Viceudenrigsminister Sergei Ryabkov sagde: »USA's afvisning af at dele efterretninger om terrorister bekræfter blot endnu engang, hvad vi har vidst fra begyndelsen, nemlig, at USA's mål i Syrien har meget lidt at gøre med at skabe betingelserne for en politisk proces og national forsoning. Jeg vil løbe den risiko at sige, at, ved at gøre dette, har USA og de lande, der gik med i den USA-ledede koalition, anbragt sig i en politisk set tvivlsom position. Spørgsmålet er: Hvilken side kæmper I for, i denne krig?«

Ryabkov sagde, at Rusland ville klare sig udmærket uden amerikanske efterretninger, da det har masser af andre kilder. »Vi har vore egne midler til rekognoscering. Vi modtager efterretninger fra flere andre lande og koordinerer denne strøm gennem det fælles efterretningscenter i Bagdad«, sagde han.

Foto: Den russiske viceudenrigsminister Sergei Ryabkov

Obama siger stædigt Nej til samarbejde med russerne

8. oktober 2015 – Regeringsfolk i Pentagon og i Udenrigsministeriet gjorde det i går klart, idet de herved reflekterer præsidentens synspunkter, at Obamaregeringen ikke vil dele efterretninger med russerne om ISIS, eller samarbejde med Rusland imod ISIS på nogen anden måde.

»Jeg ved ikke, hvordan man skulle dele efterretninger, når man ikke deler et fælles mål«, sagde talsmand for Udenrigsministeriet John Kirby. Det »fælles mål«, som russerne ikke deler, er afsættelsen af Syriens legitime valgte præsident, Bashar al-Assad.

»Hvis der findes nogle styrker, der også bærer våben, og som befinder sig på jorden, hvor de kæmper, som koalitionen siger, med Islamisk Stat, og de ikke må røres, jamen, så fint«, sagde Maria Zakharova, talskvinde for det Russiske Udenrigsministerium. »Giv os en liste, og giv os identifikations-tegnene for disse folk, fortæl os, hvor de er, og forklar os, hvorfor de ikke må røres. Denne information er vi ikke i besiddelse af.«

Det amerikanske svar på det russiske tilbud er, i realiteten, »aldrig i livet«. Unavngivne amerikanske regeringsfolk sagde til *New York Times*, at det sidste, de ville gøre, var at levere koordinater for, hvor de amerikansk-støttede oppositionsgrupper var, for at de ikke skulle blive bombarderet af russerne som en del af Moskvas angivelige »indsats for at støtte Assad«.

USA's forsvarsminister Ash Carter, mens han var i Italien i går, gik så vidt som til at beskrive Ruslands strategi som »på tragisk vis behæftet med fejl« og til at hævde, at USA af denne grund ikke kunne samarbejde med den russiske kampagne.

»Vi mener, at Rusland har en forkert strategi. De fortsætter med at ramme mål, der ikke er ISIL. Vi mener, at dette er en fundamental fejltagelse«, sagde Carter. »Vi vil ikke samarbejde om en strategi, der er tragisk behæftet med fejl, og derfor er det, jeg sagde, at USA ikke vil samarbejde med Rusland.«

Foto: USA's forsvarsminister Ash Carter

Syrisk-russisk offensiv i gang

8. oktober 2015 – Syriske landtropper har, i samarbejde med kontingentet fra det russiske flyvevåben, der er baseret i Latakia, lanceret en offensiv imod islamistiske militantgrupper i provinserne Aleppo, Latakia og Hama. Nyhedsrapporteringer indikerer, at offensiven begyndte i går i kølvandet på det krydsermissilangreb, der blev lanceret fra russiske skibe i det Kaspiske Hav. Stabschef for den syriske hær, general Ali Abdullah Ayoub, gik på syrisk fjernsyn i dag for at rapportere, at hæren har »taget tømmerne i de militære operationer« for at danne det 4. Angrebskorps, i kølvandet på syriske og russiske luftangreb, der har dræbt hundreder af terrorister i de tre, ovenfor anførte provinser. Iflg. det officielle nyhedsbureau SANA meddelte Ayoub, at de syriske væbnede styrker i dag har indledt et storstilet angreb, der tilsigter at rive forsamlingerne af terrorister op med rode og fordrive dem fra de områder og byer, der har lidt under terrorismens ulykker og forbrydelser.

Ifølge *Wall Street Journal*, der citerer en oprørskommandant i

området, begyndte det syriske angreb på land ved daggry i går, på multiple fronter, med luftangreb og en spærreild fra raketter og artilleri.

Det Russiske Forsvarsministerium rapporterede i dag, at dets kampfly i Syrien havde ramt 27 mål under 22 flyveoperationer natten over. »De russiske bombefly sigtede på 8 militante bastioner i provinsen Homs. De militante oprøreres fortifikationer blev totalt ødelagt af angrebene«, sagde talsmand for det Russiske Forsvarsministerium, Igor Konashenkov.

Titelfoto: Krydsermissiler, affyret fra russiske krigsskibe i det Kaspiske Hav mod Syrien, indledte den aktuelle offensiv mod terroristerne i Syrien.

Den tyske kansler Angela Merkel kommer med interessante bemærkninger om flygtningekrisen i et ARD-interview

8. oktober 2015 – Der var nogle interessante aspekter i det, den tyske kansler Angela Merkel sagde i sit timelange interview med Anne Will på ARD-Tv i går aftes i bedste

sendetid: Det er nytteløst at forsøge at afskærme Europa mod flygtninge; vi kan ikke bygge en mur rundt om hele Europa – Ungarn, med sine pigtrådshegn, har set, at flygtningene blot tager alternative ruter. Flygtningene kommer under alle omstændigheder, og mange af dem har behov for beskyttelse og lægehjælp, og Merkel ønsker ikke at deltage i en konkurrence om, hvem, der er mest uvenlig over for flygtningene, for at score applaus.

Indrømmet, flygtningestrømmen er en stor udfordring for Tyskland, den største siden genforeningen for 25 år siden, men hun har fundet nogle allierede i EU, der ønsker at samarbejde om problemet, hvorimod andre hidtil har afvist samarbejde; hun arbejder på dette. Hun har også indledt en dialog med Tyrkiet, og yderligere skridt er under forberedelse for Libanon og Jordan, der, sammen med Tyrkiet, har det største antal syriske og irakiske flygtninge i lejre for fordrevne mennesker – mange flere pr. indbygger, end Tyskland har.

Merkel gentog flere gange, at hun er optimistisk, at Tyskland kan håndtere det, sammen med partnere både inden for og uden for Europa, og at, når dette spørgsmål først er løst, tyskerne kan være stolte over at have mestret denne udfordring. Bortset fra direkte hjælp til de flygtninge, der er ankommet til Tyskland og Europa, må man gøre en større indsats for at bringe krigen i Syrien til en afslutning, og for at øge hjælpen på stedet i Tyrkiet, Libanon og Jordan. Alt for længe, indrømmede Merkel, tænkte hun også, at Syrien og Irak lå langt væk, og at nogen andre burde tage sig af situationen der. Tyskland og Europa må gøre mere der, for nu er kriserne kommet til Europa.

<https://www.youtube.com/watch?v=-XzeB60l1LA>

Amerikansk-russisk krise synes at være den alvorligste hidtil, siger bekymret, højtplaceret russisk diplomat

7. oktober 2015 – I en tale til Det russisk-amerikanske Partnerskab i Stillehavsområdets (RAPP) 20. årlige møde, der blev afholdt i Yuzhno-Sakhalinsk, hovedstaden i Sakhalin Oblast i den fjernøstlige del af Rusland (øen Sakhalin[1]), opfordrede sekretær for den russiske side af den Amerikansk-Russiske Bilaterale Præsidentielle Kommission, Vladimir Vinokurov, til en tættere og mere aktiv interaktion mellem ikke-statslige kontakter i disse to lande. Idet han gav udtryk for bekymring over de forværrede relationer, der skyldes gennemtvungelsen af sanktioner mod Rusland over Ukraine-spørgsmålet, sagde Vinokurov, der er ambassadør i almindelighed (dvs., som ikke er tildelt et specifikt land, - red.) i Udenrigsministeriet: »Jeg har arbejdet med en orientering mod Amerika i mange år og været igennem flere kriser i de bilaterale relationer, men denne synes at være den hidtil alvorligste«, rapporterer TASS i dag.

Vinokurov udtrykte også håb om, at de ikke-statslige kontakter, som RAPP repræsenterer, vil blive bevaret som et vigtigt element. »Almindelig sund fornuft vinder i det lange løb, og landene kommer tilbage til normalt samarbejde. Det er derfor, ikke-statslige kontakter er meget vigtige. Russiske regioner, ligesom amerikanske delstater i det vestlige USA, ligger langt væk fra hovedstæderne og bør udvise større

uafhængighed mht. gensidigt fordelagtigt samarbejde«, sagde han.

Det Russisk-Amerikanske Partnerskab i Stillehavsområdet er et bilateralt forum, der beskæftiger sig med privatsektoren og regeringssektoren med det formål at identificere og adressere barrierer for forretning og handel mellem Østrusland og USA, iflg. Rådet for amerikansk-russiske Relationers webside. Det er også det ældste og eneste interregionale forum mellem Rusland og USA og blev oprettet for at udnytte fremvoksende økonomiske muligheder for at udvikle større samarbejde mellem Østrusland og Vest-USA. Partnerskabet forener privatsektorens interesser med regionale og føderale regeringer med et mål om at udvide handel og samarbejde. Rådet mødes en gang om året i Rusland og USA efter tur. RAPP bringer repræsentanter for 13 regioner i Østrusland og fem delstater på USA's Vestkyst sammen, iflg. TASS-rapporten. Det aktuelle møde finder sted over to dage, den 7.-8. oktober.

[1] I *EIR's* rapport om Verdenslandbroen, der netop er udgivet på kinesisk, er der planlagt en forbindelse til hovedlandet; [se kort i vores Nyhedsorientering Oktober](#)

Titelfoto: Isskulptur i byen Yuzhno-Sakhalinsk, til den traditionelle fejring af Nytåret. I baggrunden en statue af Lenin.

Leder, 9. oktober 2015: De sagde, det aldrig kunne ske; men LaRouche holdt skansen, og nu er det sket

»Russerne er her for at vinde krigen; dette ved alle.« Ali Hashem, chefnyhedskorrespondent for Al Mayadeen News Network, skrev disse ord den 7. oktober i *Al-Monitor*, idet han citerede en af sine libanesiske kilder. Jo, det er absolut sandt, og det ved enhver, der har nogen bevidsthed om dette. Efter måneders planlægning er Putin gået ind i krigen for at vinde. Dette finder amerikanere endnu umuligt at tro på, for vores land har været i krig i de fleste år, siden Anden Verdenskrig – men ikke for at vinde. Aldrig for at vinde. Faktisk det stik modsatte – de krige, som Det britiske Imperium har kastet os ud i, som f.eks. via Barack Obama, har været evindelige krige, hvis formål var at skabe kaos, befolkningsreduktion og De forenede Staters ødelæggelse. Ingen sejrs-krige. Men ikke desto mindre, så gik Putin faktisk ind i krigen for at vinde; det er hans plan at vinde.

I dag er Dag 2 i en »storslået offensiv«, som den Syriske Hær udtrykker det, hvor russiske flystyrker for første gang direkte har leveret støtte til syriske tropper i kamp.

Og det drejer sig ikke engang blot om krigen som sådan. Hvad vigtigere er, så har denne alliance fuldstændig givet Syrien nyt liv.

Nej, intet er som før. Alt har ændret sig.

Det, der nu sker i Syrien, og i realiteten meget mere bredt, er nøjagtigt, hvad LaRouche sagde, måtte ske. Alle andre

sagde, »Jeg er enig i, at det skal til, men det kan ikke ske«. LaRouche havde ret. Nu siger de, »Ja, Wall Street må lukkes ned – jeg er enig i, at det skal til – men det kan ikke ske«. Hvem vil, til slut, vise sig at have haft ret?

Det vil Lyndon LaRouche. Under et møde med medarbejdere anvendte han i store træk følgende vendinger.

Obamas flippen ud fortsætter med at spinde ud af kontrol; alt, hvad han gør, sprænges i stykker. Der er panik i Det Hvide Hus: man kan forvente selvpåførte skader og afstraffelser. Obama må bringes til fald! Luk Wall Street ned, og man lukker samtidig Obama ned.

Som helhed er USA's lederskab afskyeligt. Sammenlign det med den moralske stemning, der er vokset frem i Tyskland som svar på flygtningekrisen. Havde det ikke været for Putin, ville vi alle have været døde. Ved roden til problemet med USA finder vi det faktum, at det er et forbryderisk, råddent samfund. Men samtidig er der nogle amerikanere, såsom nogle af vore militære kommandoofficerer, der har en ophøjet ansvarsfølelse, som undertiden går langt ud over deres formelle ansvar. Som for eksempel, at gå imod Obama.

Kan man fortælle Obama sandheden? Nej. Merkel er mere lydhør, men det ligger på falderebet, om hun kan bevare magten, eller om hun vil blive erstattet af kræfter, der er langt værre end selv finansminister Wolfgang Schäuble.

Problemet er, at det tyvende århundredes ideologi ikke virker. Det tyvende århundrede har erstattet moralitet med matematik.

Obamas indflydelse over Hillary Clinton er ved at kollapse, og hun er ved at forlade ham. Han bliver afvist af demokrater og andre; der er ingen, der forsvarer ham. Når vi siger til dem, at han må fjernes, så, i stedet for at sige »Nej«, som de gjorde før, siger de nu, at de er enige og spørger, hvordan det kan gøres.

Alt dette lå bare og ventede på at ske, frem til det øjeblik, hvor det hele blev udløst af Putins dristige handling. Det, Putin har gjort, er tydeligt – se blot på hans familiebaggrund i Anden Verdenskrig, med den måde, han ser tingene på. Dette er generelt atypisk for Europa. Han er en mand, der har en følelse af et moralsk formål og en mission, og som ikke kan afledes eller køres ud på et sidespor. Putin gør i Syrien det, som LaRouche forventede, han ville gøre.

I mellemtiden er der, i den amerikanske, præsidentielle udvælgelsesproces, ingen enkelt kandidat, der træder frem som en person, der er klar til at gøre, hvad der er nødvendigt. Vi må have en proces, der involverer flere kandidater, der kan bidrage hertil. Vi må opbygge et forenet, præsidentielt team omkring en mission, snarere end omkring en bestemt person.

Kerry er i stand til at handle i modstrid med Obamas sindssyge politik, fordi han ved, at han har støtte til det, og at Obama er blevet vraget. Vi må nu bringe dette videre til næste trin.

Rusland advarer om, at Obama kan flippe ud og forsøge at starte nye krigsprovokationer via 'farvede revolutioner'

7. oktober 2015 – Rostislav Ishchenko, en ukrainsk, strategisk analytiker, der nu er i Moskva, skrev en advarsel i den

russiske publikation *MIA Rossiya Segodnya*, om, at den russiske præsident Putins nylige diplomatiske gennembrud kunne drive Obama til at forsøge nye provokationer mod Rusland. Ishchenko nævnte tre nylige, diplomatiske kup udført af Putin: Hans tale til FN's Generalforsamling, hans flankemanøvre i Syrien og hans topmøder efter Normandiet-formatet, hvor han opnåede tysk og fransk støtte til Minsk-aftalerne.

Ishchenko skrev, at »hvis Minsk-aftalerne krænkes under betingelser, hvor Paris og Berlin har nægtet at skyde skylden på Rusland, så kan Kiev hurtigt besejres i det sydlige Ukraine; hvis våbenstilstanden er væk, genoptages krigen, men Kiev er i øjeblikket ikke i stand til at føre krig. Desuden står Kiev over for betalingsstandsning (statsbankerot), hvilket fører til yderligere, dyb forarmelse af befolkningen, såvel som også en manglende mulighed for at få yderligere kredit fra Vesten.«

Forfatteren fortsatte med at sætte fokus på fire brændpunkter, ud over det østlige Ukraine, som kunne detoneres af Obama imod Rusland, begyndende med situationerne i Moldova og Transnistrien, hvor der er en trussel om en Maidan-revolte, og hvor Sektor Højre truer med en blokade af forsyninger til de russiske fredsbevarende styrker i Transnistrien. »Det eneste, USA behøver gøre, er at udløse de moldoviske og ukrainske radikale elementer, og så vil der være en ny konfliktzone, der ikke dækkes af Minsk-aftalerne, og som Rusland ubønhørligt vil blive trukket ind i.« Ishchenko konkluderede, at »Moskva sandsynligvis ville arrangere en luftbro til Transnistrien, og dette ville samtidig sætte scenen for, at Ukraine forsøger at lukke sit luftrum, nedskyder russiske fly osv.«

I Kaukasus-regionen advarede Ishchenko om en genoplussen af Karabak-konflikten, indebyrden af hundreder af tjetjenske kæmpere i ISIS og muligheden af ustabilitet i Armenien, hvor der allerede er protester over elektricitet.

Centralasien er et andet brændpunkt, efter at Taliban har

taget initiativ til at kontrollere områder af Afghanistan på grænsen mod Tadsjikistan, hvor Rusland har militære kontingenter. Der er lignende trusler imod Kasakhstan fra jihadister, der passerer igennem Afghanistan ind i Centralasien.

Ishchenko nævnte også valgene den 11. oktober i Belarus, som kunne udgøre en udløsermekanisme for endnu et forsøg på at gennemføre en 'farvet revolution', på trods af præsident Lukasjenkos tilsyneladende stærke position.

Artiklen sluttede med en advarsel: »Efter at Obama har opgjort Putins sejr på alle fronter i oktober, må vi således forvente et snarligt forsøg fra Obamas side på at genvinde det tabte land ... Jeg forventer en optrapning af IS' brutalitet i Syrien, aggressive handlinger fra Kiev-regimets side og aktivering af amerikanske agenter omkring alle følsomme punkter for Rusland i det postsovjetiske område.«

NYHEDSORIENTERING OKTOBER: Løsninger til flygtningekrisen og det truende finanskrak

Den voksende europæiske flygtningekrise havde fundet vej til statsminister Lars Løkke-Rasmussens åbningstale til Folketinget den 6. oktober, men ellers var den totalt forandrede internationale situation, der er afgørende for Danmarks fremtid, ikke på dagsordenen: Wall Street og verdens finansmarkeder er bankerot, og spekulanterne kræver en hjælpepakke, der er endnu større end i 2008, for at

overleve.

En sådan hjælpepakke vil dræbe det, der er tilbage af realøkonomien og befolkningens levestandard i USA og mange andre steder. Derfor skal der omgående gennemføres en lang række økonomiske tiltag, begyndende med en genindførelse af en Glass/Steagall-bankopdeling og en ordnet afvikling af Wall Street og den globale finansspekulation.

Download (PDF, Unknown)

Leder, 8. oktober 2015: Fyr omgående Obama!

Rusland har nu lanceret en dynamisk luft-, land- og vandoffensiv i Syrien, sammen med den Syriske Hær, og med opbakning fra Hezbollah og IRGC-styrker (Den iranske Revolutionshær). De primære mål er Islamisk Stat og Erobringshæren, der er en saudisk skabelse domineret af al-Qaeda (Nusra Front). I går mødtes præsident Putin med forsvarsminister Shoigu, og deres møde blev delvist vist i fjernsynet. Shoigu meddelte, at den Russiske Flåde havde sluttet sig til kampen mod ISIS, med fire, russiske flådefartøjer i det Kaspiske Hav, der affyrede 26 krydsermissiler på en afstand af 900 mil mod ISIS-mål i det nordlige Syrien.

Irak har indikeret, at det vil bede Rusland om at påbegynde bombeoperationer imod ISIS inde på irakisk jord. Tyrkiet har, i modstrid med NATO's og Obamaregeringens højtravende snak, meddelt, at relationerne med Rusland er fine, og at man har etableret en militær kanal for at sikre, at der ikke opstår

nogen hændelser mellem russiske og tyrkiske fly i området langs den syriske grænse. Fungerende premierminister Davutoglu sagde til reportere onsdag, at russisk-tyrkiske relationer er venskabelige og udviser godt naboskab, og at der ikke vil komme nogen tyrkisk-russisk konflikt ud af situationen i Syrien.

Obama er blevet grundigt udmanøvreret og trængt op i en krog af de russiske handlinger, der har udløst et betydningsfuldt brud væk fra Obama af traditionelle amerikanske nøgleallierede i Europa og Mellemøsten. For at føje spot til skade, så kom fhv. udenrigsminister Hillary Clinton, under sin valgkampagne i Iowa, i onsdags med en udtalelse om, at hun var imod Trans-Pacific Partnership (TPP). Det betyder, at alle de tre, vigtigste, demokratiske præsidentkandidater har brudt med Obama over TPP.

Obama er blevet overgivet af alle sine »gamle venner«, med saudierne som eneste undtagelse.

Alt imens Obama fejrede TPP-aftalen i weekenden, så bliver det mere og mere sandsynligt, at det vil slå tilbage mod ham som en boomerang og kunne katalysere alle hans fjender til en enkelt styrke, der slår ham ned over TPP.

Lyndon LaRouche har understreget, at det er tydeligt, at Obama nu overgives af alle sine tidligere venner, inklusive Hillary Clinton. Han kan, og må, fjernes fra embedet, i dette øjeblik, hvor spørgsmålet om krig og fred ligger på vippen. Fra Rusland lyder der advarsler om, at Obama totalt kunne flippe ud over Putins diplomatiske successer i de seneste uger og kunne forsøge at starte nye krigsprovokationer med 'farvede revolutioner' imod Rusland. Disse provokationer kunne komme i det østlige Ukraine, i Moldova, i enklaven Transnistrien, eller i det armensk-aserbajdsjanske område omkring det Kaspiske Hav.

Obama sidder i kviksand op til navlen, men han er stadig en

trussel, og intet mindre end hans fjernelse fra embedet vil fuldt ud løse krisen.

Timing er af afgørende betydning. Wall Street og London er irreversibelt bankerot, og en hvilken som helst udløser, kunne detonere hele systemets nedsmeltning. Glass-Steagall må vedtages, *før* denne nedsmeltning. Federal Reserve står magtesløs og hænger på en regnskabsopgørelse på 5,2 billioner dollars, takket være bailout (bankredning) via kvantitativ lempelse og en nulrentepolitik, der yderligere har næret boblen.

Obamas fjernelse, gerne under det 25. forfatningstillæg, samtidig med vedtagelse af en lovgivning, der genindfører Glass-Steagall, repræsenterer den eneste, fornuftige mulighed. Putins flankeoperationer i Syrien har skabt den nødvendige åbning for at bringe hele dette Obama-rod til fald. Gå ikke glip af denne historiske chance. Den kommer måske ikke igen.

Større Tv-kanaler og aviser i Tyskland angriber kansler Merkel for hendes humane indstilling til flygtninge

7. oktober 2015 – Sandsynligvis fremprovokeret af Tysklands førende masse-tabloids, *Bildzeitungs*, store, pro-Merkel standpunkt den 5. okt., fortsætter de øvrige, større medier

for det meste med at angribe kansleren for hendes flygtningepolitik, med visse medier, der er blevet endnu mere ondskabsfulde: Det værste tilfælde er den vigtigste, nationale Tv-kanal ARD's rapport fra 5. okt. i bedste sendetid, der afbilder Merkel på et FotoShop-billede med et muslimsk kvindetørklæde, der dækker hovedet. De ansvarlige redaktører hævder, at de »blot gjorde det for at polarisere offentligheden«, men fakta er, at det anbringer dem på samme niveau som PEGIDA og dets hadepropaganda imod Merkel og de arabiske og afrikanske flygtninge. Tilbage bliver, hvad konsekvenserne vil blive for ARD, der trods alt er et statsejet netværk, og som ikke har behandlet Merkel meget bedre end Putin med denne fotomontage. I øvrigt fortsætter den sorte propaganda mod Putin i selvsamme medier.

Den tyske, statsdrevne Tv-kanal ARD viste en fotomontage af Angela Merkel iført traditionelt, muslimsk kvindetørklæde.

Kansler Merkel holder på sin side fast i sin politik og har her til aften sagt til et møde i Strasbourg med Europæisk Folkeparti, gruppen i EU-parlamentet med de fleste af de konservative partier, at hun anser sig selv for at være kristen, men ikke ønsker at bygge barrierer mod andre religioner. Hun tilføjede, at det heller ikke vil være muligt at afskærme Europa fra resten af verden i Internet- og mobiltelefonalderen.

Titelbillede: Angela Merkels berømte 'Wir schaffen das'-meddelelse ('Det klarer vi', om flygtningestrømmen).

Wall Street bankierer diskuterer åbenlyst det kommende krak: »Systemet er ved at bryde sammen«

Samtidig med, at LaRouche-bevægelsen skifter til højeste gear for at lukke Wall Street ned og vende tilbage til Glass-Steagall, før krakket slår til, diskuterer bankierer på Wall Street og i City of London nu åbenlyst det kommende krak ... og er i stille panik over, hvordan de skal håndtere det.

Lederen i 3. oktober-udgaven af *The Economist*, medieflagskibet for City of Londons finansinteresser, advarer om, at »systemet er ved at bryde sammen« og kræver en massiv indsats for at understøtte boblen med nye bølger af såkaldt kvantitativ lempelse – nøjagtig, som Lyndon LaRouche har advaret om, at deres plan går ud på. Artiklen klynker imidlertid, at denne hyperinflationsskabende bailout-politik muligvis ikke vil virke, som den gjorde i 2008, fordi Den amerikanske Kongres måske i stedet vil gå ind for mere regulering af bankerne – selv om artiklen omhyggeligt undgår at nævne de frygtede ord, »Glass-Steagall«.

Et stort problem i dag, skriver *The Economist*,

»er manglen på en opbakning til det oversøiske dollarsystem, hvis det står over for en krise. I 2008-09 kom Federal Reserve modvilligt til hjælp og optrådte som den sidste lånemulighed ved at tilbyde dollarlikviditet til 1 billion til udenlandske banker og centralbanker. De summer, der vil være involveret i en fremtidig krise, ville være langt højere. Den oversøiske dollarverden er omtrent dobbelt så stor, som den var i 2007. I

år 2020 kunne den være lige så stor som Amerikas bankindustri. Siden 2008-09 er Kongressen blevet forsigtig med Feds nødlån. I den næste krise kan Feds planer om at udstede udstrakte swaplinjer muligvis blive mødt med modstand fra lovgivning og Kongres.«

Artiklen i *The Economist* slutter:

»Der er ting, som Amerika kan gøre for at påtage sig mere ansvar – f.eks. ved at etablere større nød-swaplinjer til flere centralbanker. En splittelse af systemet er mere sandsynlig, med andre lande, der vælger at isolere sig fra Feds beslutninger ved at indføre begrænsninger på finanstransaktioner. Dollaren har ingen ligemand. Men det system, som det forankrer, er ved at bryde sammen.«

På samme måde skrev magasinet *Forbes'* Antoine Gara den 2. okt. om faren for en ny nedsmeltning, og indrømmer som noget usædvanligt, at det underliggende problem er den gigantiske bunke af derivater, der yderligere er knyttet til utallige nominelle gældsbobler. Gara forsøger at lade, som om alt er i skønneste orden, og fremfører, at »Glencores opløsning ikke vil udvikle sig til det næste Lehman Brothers-tilfælde«. Han siger, at det skyldes, at Glencore ikke har den samme eksponering til derivater, som Lehman havde.

Men, indrømmer han,

»hvis Goldman Sachs, Morgan Stanley eller en anden, stor investeringsbank skulle blive kastet ud i de samme vanskeligheder, som Glencore nu befinder sig i, ville der være god grund til at være bekymret for en Lehman 2. Der er over 600 billioner dollar i udestående OTC-derivater (faktisk er der nok det dobbelte, -red.), et beløb, der er større end før krisen, og mange af disse kontrakter fortsætter med at handle bilateralt mellem banker og forbinder firmaer.

Gara slutter:

»For sådanne som JP Morgan, Bank of Amerika, Citigroup, Goldman Sachs og Morgan Stanley er disse ting fortsat et spørgsmål om liv og død. I sidste kvartal viste hvert selskab for billioner, hvis ikke et titals billioner af udestående OTC-derivatkontrakter. Ingen mængde af rejst, tilbageholdt kapital ville beskytte disse selskaber, hvis der kom en grim, Lehman-lignende bankerot.«

Leder, 7. oktober 2015: LaRouche mobiliserer for at lukke Wall Street ned, mens bankierer hylér, »Systemet bryder sammen«

Mens du læser denne rapport, er en stærk delegation af LaRouchePAC-aktivister fra New York City – garvede veteraner fra Lyndon LaRouches »Manhattan-projekt« – ankommet til Washington, D.C. for at lede dagens mobilisering og lobbyvirksomhed på Capitol Hill den 7. okt., for indtrængende at opfordre ansvarlige nøglepersoner blandt kongresmedlemmerne og senatorerne til omgående at tage skridt til at lukke Wall Street ned og gennemtvinge Glass-Steagall. Som det specificeres i LPAC's 7-punktserklæring, **»Til kongresmedlemmer, senatorer og andre medlemmer af USA's**

regering, til omgående handling«:

»En akut nødtilstand eksisterer nu, der truer med at dræbe millioner af amerikanere, primært, og også borgere i andre lande,«

hvilket kræver handling nu, i denne uge.

Panikken blandt bankierer på Wall Street og i City of London er mærkbar, lige under overfladen. Lederen i 3. okt.-udgaven af *The Economist*, medieflagskibet for City of Londons finansinteresser, advarer om, at »systemet er ved at bryde sammen« og kræver en massiv indsats for at understøtte boblen med nye bølger af kvantitativ lempelse – nøjagtig, som Lyndon LaRouche har advaret om, at deres plan går ud på. På samme måde klynker magasinet *Forbes*, at »der er for over 600 billioner dollar i udestående OTC-derivater (over-the-counter; 'over disken') på storbankernes regnskaber (selv om det virkelige tal sandsynligvis er det dobbelte), som kunne sprænge hele systemet i stykker, når et stormløb først tager fat.

»For sådanne som JP Morgan, Bank of Amerika, Citigroup, Goldman Sachs og Morgan Stanley er disse ting fortsat et spørgsmål om liv og død.«

Det britiske Imperium er også i panik, fordi deres bydreng Barack Obama er ved at synke, og det hurtigt, både internt i USA og internationalt. Virkningen af FN's Generalforsamling og den russiske præsidents dristige handlinger i Syrien ruller kloden rundt, og folk er ved at vågne op til den kendsgerning, at et ny, international orden er mulig. De har set på, mens Putin hængte Obama til tørre i Syrien, og ikke alene overlevede til at fortælle historien, men er i fin form, mens Obama smøler frustreret omkring. Ideen om, at

»vi måske ikke behøver at tolerere Obama mere; måske ikke længere behøver underkaste os Wall Street og se på, at vore nationer dør«,

er en voksende kraft over hele planeten.

Dette er et historisk øjeblik, der er svangert med potentiale, har Helga Zepp-LaRouche understreget. Det er et øjeblik, hvor vi ikke alene kan sænke Wall Street og genindføre Glass-Steagall, men også skifte radikalt over til en politik med Verdenslandbroen og global genopbygning. Det faktum, at ledende, akademiske lærde, folk fra tænketanke og andre i Kina offentligt har støttet LaRouche-parrets Landbro-politik; at verdens andenstørste økonomi grundlæggende set har vedtaget denne politik, er af dramatisk, global betydning. Nu, hvor **den kinesiske udgave af EIR's bog, »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«**, er blevet udgivet med så magtfuld opbakning, vil vi bringe dette budskab med tilbage til USA, med et stort oplag af Specialrapporten til en pris, der muliggør bred cirkulation i hele landet.

Lyndon LaRouche erklærede, hvad der står på spil her, den 5. okt. i sin ugentlige webcast med LPAC's Komite for Politisk Strategi:

»Vi kan ikke længere tolerere de risici, der er involveret med en fornyelse af Wall Streets betingelser. Vi må derfor, af denne grund, lukke Wall Street ned for at beskytte USA's befolkning ... Vi må handle forebyggende. Det, vi har gjort, og det, som jeg har presset på for, er at få en omgående beslutning fra relevante medlemmer af Kongressen om at afholde et møde og håndtere situationen som sådan. Denne situation påbyder at lukke Wall Street, uden at de får en indsats for en bailout (bankredning). For, at give endnu en mulighed for en bailout til Wall Street ville næsten med sikkerhed garantere en stor katastrofe for befolkningen i USA.«

»Vi må derfor beskytte befolkningen. Vi må annullere Wall Street. Og vi må fortsætte fremefter med at omstrukturere organiseringen af vores beskæftigelse med den hensigt at rent faktisk få produktive processer sat i gang,

grundlæggende set, et krav, der er mere presserende end det, Franklin Roosevelt gjorde. Men det, som Franklin Roosevelt udstod, og måtte konfrontere og håndtere, er ubetydeligt, sammenlignet med de vilkår, der hersker i USA netop nu.«

Supplerende dokumentation:

Wall Street bankierer diskuterer åbenlyst det kommende krak:

»Systemet er ved at bryde sammen«

Samtidig med, at LaRouche-bevægelsen skifter til højeste gear for at lukke Wall Street ned og vende tilbage til Glass-Steagall, før krakket slår til, diskuterer bankierer på Wall Street og i City of London nu åbenlyst det kommende krak ... og er i stille panik over, hvordan de skal håndtere det.

Lederen i 3. oktober-udgaven af *The Economist*, medieflagskibet for City of Londons finansinteresser, advarer om, at »systemet er ved at bryde sammen« og kræver en massiv indsats for at understøtte boblen med nye bølger af såkaldt kvantitativ lempelse – nøjagtig, som Lyndon LaRouche har advaret om, at deres plan går ud på. Artiklen klynker imidlertid, at denne hyperinflationsskabende bailout-politik muligvis ikke vil virke, som den gjorde i 2008, fordi Den amerikanske Kongres måske i stedet vil gå ind for mere regulering af bankerne – selv om artiklen omhyggeligt undgår at nævne de frygtede ord, »Glass-Steagall«.

Et stort problem i dag, skriver *The Economist*,

»er manglen på en opbakning til det oversøiske dollarsystem, hvis det står over for en krise. I 2008-09 kom Federal Reserve modvilligt til hjælp og optrådte som den sidste lånemulighed

ved at tilbyde dollarlikviditet til 1 billion til udenlandske banker og centralbanker. De summer, der vil være involveret i en fremtidig krise, ville være langt højere. Den oversøiske dollarverden er omtrent dobbelt så stor, som den var i 2007. I år 2020 kunne den være lige så stor som Amerikas bankindustri. Siden 2008-09 er Kongressen blevet forsigtig med Feds nødlån. I den næste krise kan Feds planer om at udstede udstrakte swaplinjer muligvis blive mødt med modstand fra lovgivning og Kongres.«

Artiklen i *The Economist* slutter:

»Der er ting, som Amerika kan gøre for at påtage sig mere ansvar – f.eks. ved at etablere større nød-swaplinjer til flere centralbanker. En splittelse af systemet er mere sandsynlig, med andre lande, der vælger at isolere sig fra Feds beslutninger ved at indføre begrænsninger på finanstransaktioner. Dollaren har ingen ligemand. Men det system, som det forankrer, er ved at bryde sammen.«

På samme måde skrev magasinet *Forbes'* Antoine Gara den 2. okt. om faren for en ny nedsmeltning, og indrømmer som noget usædvanligt, at det underliggende problem er den gigantiske bunke af derivater, der yderligere er knyttet til utallige nominelle gældsbobler. Gara forsøger at lade, som om alt er i skønneste orden, og fremfører, at »Glencores opløsning ikke vil udvikle sig til det næste Lehman Brothers-tilfælde«. Han siger, at det skyldes, at Glencore ikke har den samme eksponering til derivater, som Lehman havde.

Men, indrømmer han,

»hvis Goldman Sachs, Morgan Stanley eller en anden, stor investeringsbank skulle blive kastet ud i de samme vanskeligheder, som Glencore nu befinder sig i, ville der være god grund til at være bekymret for en Lehman 2. Der er over 600 billioner dollar i udestående OTC-derivater (faktisk er der nok det dobbelte, -red.), et beløb, der er større end før

krisen, og mange af disse kontrakter fortsætter med at handle bilateralt mellem banker og forbinder firmaer.

Gara slutter:

»For sådanne som JP Morgan, Bank of Amerika, Citigroup, Goldman Sachs og Morgan Stanley er disse ting fortsat et spørgsmål om liv og død. I sidste kvartal viste hvert selskab for billioner, hvis ikke et titals billioner af udestående OTC-derivatkontrakter. Ingen mængde af rejst, tilbageholdt kapital ville beskytte disse selskaber, hvis der kom en grim, Lehman-lignende bankerot.«

Schiller Instituttets stifter, Helga Zepp-LaRouche, præsenterer EIR's rapport "Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen" på symposium i Beijing

Ideen om Den nye Silkevej peger på skabelsen af et nyt paradigme for menneskeheden, sagde Zepp-LaRouche til sit publikum, og på, at man går bort fra »geopolitik« som en ideologi, der i løbet af det seneste århundrede har forårsaget to verdenskrige, og i stedet erstatter det med ideen om menneskehedens fælles interesser, der reflekteres i Xi

Jinpings »Win-win-politik«.

Alt imens »Ét bælte, én vej« er blevet den gængse term for det kinesiske projekt, så lagde fr. LaRouche vægt på betydningen af præcedensen med Silkevejen. »Vi bør bevare termen Den nye Silkevej«, sagde hun, »da den er et klart udtryk for denne kulturelle vision om samarbejde, som den antikke Silkevej manifesterede.«

GDE Error: Requested URL is invalid

EIR's interview med Andreas Mogensen udgivet i den tyske avis Neue Solidarität

Frieden durch internationale Kooperation im Weltraum

Følgende artikel blev udgivet i Neue Solidarität, Nr. 40, den 30. september 2015

Læs også den danske version her af en pressemeddelelse som blev publiceret på EIR's (Executive Intelligence Review) hjemmeside den 19. september 2015. Læs den engelske version her.

Andreas Mogensen war als erster Däne im Weltraum und löste damit eine Welle des Optimismus in Dänemark aus.

Am 2. September 2015 um 10:37 Uhr Ortszeit schrieb Andreas Mogensen Geschichte, er flog als erster dänischer Astronaut in

den Weltraum. Mogensen als Vertreter der Europäischen Weltraumbehörde (ESA) und seine Reisegefährten, die Astronauten Sergej Wolkow (Russland) und Aidyn Aimbetow (Kasachstan), starteten an Bord einer russischen Sojus-Rakete vom Kosmodrom Baikonur aus, das in Kasachstan liegt, aber von der russischen Weltraumbehörde verwaltet wird. Die zehntägige Mission bestand im wesentlichen darin, die Sojus-Kapsel zur Internationalen Weltraumstation (ISS) zu steuern und von dort aus mit einer anderen Sojus-Kapsel, die dort seit sechs Monaten „geparkt“ war, wieder zur Erde zurückzukehren.

Mogensen, der an der Universität von Texas in Austin einen Doktorgrad in Weltraum-Ingenieurwesen erworben hatte, mußte eigens für diese Reise Russisch lernen, um in Rußland lernen zu können, wie man die Sojus-Kapsel steuert. Der Name der Mission lautete „Iriss“ – eine Kombination aus Iris und ISS. Iris ist die griechische Göttin, deren Name sowohl „Regenbogen“ – das Zeichen des Friedens – als auch „Botschafter“ bedeutet: Sie ist die Botin der Götter des Olympos, Mittlerin zwischen dem Kosmos und den Menschen.

Während seines Aufenthalts auf der ISS führte Mogensen zwölf Experimente durch. Wohl am aufregendsten war eines, mit dem dokumentiert wurde, was während eines gigantischen Wirbelsturms über den Wolken geschieht. Von der Kuppel – dem Panoramafenster – des russischen Moduls aus gelang es ihm, blitzende „blaue Strahlen“ (*blue jets*) zu filmen, das sind wiederholte, stichflammenähnliche Entladungen. Während seiner Pressekonferenz am 16. September äußerte er seine Freude und Begeisterung darüber, daß es damit zum erstenmal überhaupt gelungen war, dieses Phänomen zu beobachten und zu filmen.

Mogensen nahm auch sog. „rote Kobolde“ (*red sprites*) auf, mächtige rotfarbige Entladungen, die 1989 erstmals entdeckt worden waren. Während dieses Experiments mit der Bezeichnung „Thor“ – nach dem nordischen Gott des Donners – verfolgten Forscher auf der Erde den Wirbelsturm und dirigierten Mogensens Aufnahmen. Sein Video eines Wirbelsturms über

Indien, der die blauen Strahlen erzeugte, finden Sie im Internet unter: https://youtu.be/dY5F_gEexAY

Mogensen testete auch einen neuartigen Weltraumanzug, der den schädlichen Wirkungen der Schwerelosigkeit auf die Wirbelsäule entgegenwirkt. Er steuerte automatische Landesonden zur Erde, als Simulation für zukünftige Mond- und Marsmissionen. Zwei Minisatelliten namens „Cubesats“ – der eine von dänischen Studenten, der andere von einem dänischen Raumfahrtunternehmen gebaut – wurden mit zur Weltraumstation gebracht, um später ausgesetzt zu werden. Ein weiteres Experiment, um festzustellen, ob kleine Papierstücke auf der Oberfläche von Wasserblasen bleiben oder in diese hineingezogen werden, hatten sich dänische Schulkinder ausgedacht, die damit einen Wettbewerb gewannen.

Mogensens Mission löste eine Welle des wissenschaftlichen und technischen Optimismus in Dänemark aus. Fast das ganze Land war frühmorgens aufgestanden, um den Start der Mission um 6.37 Uhr mitzuverfolgen, er wurde in Planetarien, Gymnasien und sogar Grundschulen sowie der Zentrale des Dänischen Industrieverbands übertragen, der eine Konferenz über das „Abenteuer Weltraumgeschäft“ veranstaltete. In den Abendnachrichten wies der Vorsitzende des Industrieverbands darauf hin, daß jede Dänische Krone, die für die Weltraumforschung ausgegeben wird, 4,5 Kronen an Nebenprodukten erwirtschaftet. Alle Gelder, die Dänemark an die ESA bezahlt, fließen in Form von Aufträgen an dänische Unternehmen zurück.

Das ganze Land verfolgte Mogensens Mission in den Medien. Einmal sprach er per Videoschaltung des nationalen Fernsehsenders mit dem Ministerpräsidenten und mit den Schulkindern, die sich das Blasenexperiment ausgedacht hatten.

Andreas Mogensen hat mit seiner Entschlossenheit, sich für den Einsatz als Astronaut zu qualifizieren, seiner Leidenschaft für die Raumfahrt, wissenschaftliche Entdeckungen und den

technischen Fortschritt, seiner erfolgreichen Mission und seinem Einsatz dafür, die Jugend für das Studium der Wissenschaften zu begeistern, die Grundlage für den notwendigen Paradigmenwandel gelegt. Und er ist entschlossen, dies in der Zukunft weiter voranzutreiben und zu festigen.

Die internationale Zusammenarbeit muß weitergehen

Schon im Oktober 2014 hatte Mogensen vor dem Aufbruch zu den Vorbereitungen für seine Mission eine Pressekonferenz gegeben und die Bedeutung der internationalen Zusammenarbeit in der Raumfahrt hervorgehoben – nicht nur für den Fortschritt der Weltraumforschung selbst, sondern auch als Mittel der Verständigung zwischen den Nationen der Welt.

Wir von *EIR* fragten ihn damals in dieser Pressekonferenz: „Meine Frage ist eher politischer Natur, denn Sie haben vorhin davon gesprochen, wie wichtig diese Missionen für die internationale Zusammenarbeit sind. Aber wir sind in einer politischen Lage, wo – wenigstens in den Vereinigten Staaten – die Zusammenarbeit zwischen der NASA und der russischen Weltraumbehörde aufgrund der Sanktionspolitik reduziert wird. Es gibt einige Kooperationsabkommen, die fortgesetzt werden, aber andere wurden suspendiert. Haben Sie etwas darüber zu sagen, wie wichtig es ist, diese Zusammenarbeit zu erhalten und nicht zuzulassen, daß sie aus politischen Erwägungen heraus untergraben wird?“

Mogensen antwortete ausführlich:

„Gerade in diesem Fall, denke ich, ist die Internationale Raumstation wirklich ein hervorragendes Beispiel, denn die ISS könnte ohne die Mitarbeit sowohl der Vereinigten Staaten als auch Rußlands gar nicht existieren. Wir sind also gewissermaßen gezwungen, zusammenarbeiten, und wir arbeiten auch zusammen. Soweit ich weiß, ist das kein Bereich, in dem wir die Sanktionen zu spüren bekommen, und die Raumstation

könnte sonst gar nicht weiter betrieben werden. Derzeit können wir nur mit der russischen Sojus zur Raumstation gelangen. Gleichzeitig gibt es viele lebenswichtige Systeme an Bord, wie die Solarpaneele, die von der amerikanischen Seite kommen. Es ist also wirklich eine sehr enge Kooperation, und wenn das auseinanderbrechen würde, nun, dann gäbe es keine Weltraumstation. Aber wir sehen auch keine Hinweise darauf, daß das passieren wird.

Projekte wie die Raumstation helfen uns also wirklich sicherzustellen, daß wir weitermachen, denn man gerät sehr leicht in eine Situation, wo Teile der Kommunikation zusammenbrechen, aber wir müssen tagtäglich auf allen Ebenen kommunizieren – von der Ministerebene bis hinunter zu den Technikern und den Ingenieuren, die jeden Tag über die laufenden Operationen sprechen.

Wie viele andere wissenschaftliche Programme während des Kalten Krieges ist dies ein Weg, ein gegenseitiges Verständnis und eine gegenseitige Kooperation und Kommunikation sicherzustellen. Denn nur durch die tägliche Kommunikation und Kooperation können wir die Stereotypen durchbrechen und lernen, den Anderen auf einer menschlichen Ebene zu sehen, anstatt auf einer rhetorischen Ebene, in der politische Slogans ins Spiel kommen. In diesem Sinne, denke ich, ist die Weltraumstation ein hervorragendes Beispiel für die Zusammenarbeit, die wir auch in der Zukunft brauchen, um sicherzustellen, daß der Frieden erhalten bleibt.“

Mogensen reagierte auch positiv auf eine Frage von *EIR* zur Zusammenarbeit mit dem chinesischen und dem indischen Weltraumprogramm. Er sagte, er freue sich auf eine mögliche ESA-Mission zur geplanten chinesischen Raumstation. Er betonte auch, eines der wichtigsten Ziele seiner Mission sei es, die jungen Menschen in Dänemark für das Studium der Naturwissenschaften zu begeistern. Eine weitere Frage von *EIR* betraf die Pläne für die Asteroidenforschung.

„Man sieht die Grenzen vom Weltraum aus nicht“

Als Mogensen nach seiner Mission nach Kopenhagen zurückkehrte, um eine kurze Vortragsreise durch das Land anzutreten, konnte *EIR* ihm bei seiner Pressekonferenz beim Dänischen Industrieverband am 16. September weitere Fragen stellen. Diese Pressekonferenz wurde live im dänischen Fernsehsender *TV2* übertragen, und der Sender verwendete einen Teil von Mogensens Antwort auf die Frage von *EIR* als Einführung für den Bericht auf der Internetseite von *TV2*, der die Überschrift hatte: „Andreas Mogensen: Es gibt vom Weltraum aus keine Grenzen“.

EIR fragte Mogensen: „Als Sie im Oktober ihre Pressekonferenz gaben, sprach ich Sie darauf an, daß die Vorbereitungen für Ihre Weltraummission während wachsender Spannungen zwischen Rußland auf der einen und den USA und Europa auf der anderen Seite stattfanden, und Sie machten deutlich, daß es sehr wichtig sei, die Zusammenarbeit in der Forschung und im Weltraum aufrechtzuerhalten.“

Nachdem Sie nun zusammen mit einem russischen Kosmonauten an Bord einer Sojus-Rakete von Baikonur aus im Weltraum waren, was können Sie uns nun darüber sagen, warum es wichtig ist, die Zusammenarbeit zwischen der russischen Weltraumbehörde, der ESA und der NASA aufrechtzuerhalten?“

Mogensen antwortete: „Nur durch Kooperation und Kommunikation können wir einige der bestehenden Probleme lösen. Was ich sagen kann, ist, daß es an Bord der Weltraumstation keine Probleme zwischen den Nationalitäten gibt. Wir sind Menschen, die gemeinsam in den Weltraum fahren, um gemeinsame Probleme zu lösen.“

Wenn Sie auf die Erde schauen, dann ist der erste Eindruck, den man bekommt, daß es *eine* Erde ist. Vom Weltraum aus sieht man die Grenzen nicht, und man bekommt das Gefühl, daß Grenzen

Dinge sind, die von Menschen geschaffen wurden.

Wir sind alle Menschen – mit den gleichen Träumen, den gleichen Wünschen, den gleichen Bedürfnissen, und wir alle leben auf demselben Planeten. Und deshalb ist die Zusammenarbeit, die der Weltraumstation zugrunde liegt, so wichtig. Und ich glaube, daß dies in der Zukunft noch wichtiger werden wird, denn es ist ein Beispiel dafür, wie wir Probleme gemeinsam lösen können. In der Zukunft werden immer mehr unserer Probleme ein Ausmaß haben, das es notwendig macht, über die Grenzen und über die Kulturen hinweg zusammenzuarbeiten. Das ist wirklich sehr, sehr wichtig, und ein gutes Beispiel dafür, was wir erreichen können, wenn wir zusammenarbeiten.“

EIR war auch bei einer Vorlesung, die Mogensen am 17. September an der Kopenhagener Universität hielt. Wir baten ihn dort, seine Gedanken mitzuteilen, wie er nach seiner Mission die Rolle des Menschen im Weltraum und im Universum sieht, und wie diese uns helfen kann, die Zukunft auf der Erde zu gestalten.

Mogensen antwortete, die Frage nach unserer Rolle im Universum sei schwer zu beantworten, er wisse keine Antwort darauf. Aber wir würden nur dann eine Antwort auf die Frage erhalten, ob wir eine Rolle außerhalb der Erde haben sollen, wenn wir die ersten Schritte dorthin tun. Das ist es, was wir versuchen, sagte er, „aber wir sind immer noch bei den ersten kleinen Schritten“. Dazu gehörten auch die Missionen der 1960er Jahre zu unserem nächsten Nachbarn, dem Mond. Mogensen schloß seine Antwort, er könne sich nicht vorstellen, daß der Weltraum in 50, 100 oder gar 1000 Jahren keine wichtige Rolle spielen werde. „Aber was genau diese Rolle sein wird, das versuchen wir mit unserem Weltraumprogramm herauszufinden.“

Michelle Rasmussen

Interview

Der „coolste Job“

Schon am 10. Oktober 2014, vor seinem Einsatz auf der Internationalen Weltraumstation ISS, gab der dänische Astronaut *EIR* das folgende Interview. Das Gespräch führte Michelle Rasmussen.

EIR: Warum wollten Sie Astronaut werden?

Mogensen: Das ist eine gute Frage. Die einfachste Antwort ist, daß dies der coolste Job ist, den man überhaupt haben kann – der aufregendste Job. Es begann natürlich mit einem Traum, als ich noch klein war: in den Weltraum fliegen und schwerelos sein. Ich war wirklich fasziniert von den Apollo-Missionen, und ich denke, die Vorstellung, daß man auf dem Mond herumlaufen konnte und fühlen, wie es ist, dort herumzulaufen und dann auf die Erde zurückzublicken – ich dachte, das muß das Wundervollste sein, was man überhaupt im Leben erreichen kann.

Das war wahrscheinlich, wo dieser Traum begann, und später, in meinen Teenagerjahren, begann mich die wissenschaftliche Seite zu faszinieren. Ich kann mich noch daran erinnern, wie mich mein Physiklehrer mit einigen Büchern über die Physik bekannt machte, die ich äußerst faszinierend fand – über den Urknall und wie das Universum begann.

Nun bin ich in der Lage, die beiden Dinge, für die ich mich am meisten interessiere, zu kombinieren – nämlich die Physik und die Astrophysik, und natürlich zu reisen und zu erleben. Denn Reisen war schon immer Teil meines Hintergrunds. Ja, in den Weltraum zu reisen ist die höchste Form des Reiseerlebnisses.

EIR: Aber einige Leute meinen aus philosophischen Gründen, der Mensch müsse gar nicht in den Weltraum fahren?

Mogensen: Da würde ich sagen, daß ich da ganz anderer Meinung bin, denn ich denke, daß unsere Neugier ein ganz natürlicher Teil von uns ist. Wenn man den Wissenschaftlern folgt, die sagen, daß Afrika einer der Orte war, wo unser Ursprung war – das war es, was uns veranlaßte, Afrika zu verlassen und die ganze Erde zu erforschen. Wir hatten schon immer diesen Drang, wenn wir an einen großen Ozean kamen, ein Boot zu bauen und dann den Ozean zu überqueren, um zu sehen, was auf der anderen Seite ist. Oder wenn wir vor einem hohen Berg standen, hatten wir immer den Drang, diesen Berg hinaufzusteigen und zu sehen, was dort oben ist. Und ich denke, der Weltraum ist ein ganz natürlicher Teil dieses Drangs, den wir haben, unsere Umgebung zu erforschen.

Der „Übersicht-Effekt“

EIR: Unser Gründer Lyndon LaRouche, ein Ökonom und Politiker in den Vereinigten Staaten, hat gesagt, es sei unsere Bestimmung, in den Weltraum zu gehen, aber das werde auch die Art und Weise ändern, wie wir uns selbst sehen – ob wir daran gebunden sind, auf der Erde zu bleiben, oder ob wir uns als Teil des Sonnensystems betrachten und im nächsten Schritt die nächste Galaxie erforschen. Wie sehen Sie diese Veränderung unserer Sichtweise, wenn wir nur auf der Erde sind oder wenn wir zum Mond und zum Mars fliegen?

Mogensen: Nun, ich bin mir ziemlich sicher, daß das unsere Wahrnehmung enorm verändern wird. Ich betrachte das so ähnlich wie ein Kind. Wenn man in ein neues großes Haus kommt, und die Türen sind verschlossen, dann hat man den natürlichen Drang zu fragen: „Was ist auf der anderen Seite hinter diesen verschlossenen Türen?“ Es kann durchaus sein, daß da gar nichts ist, aber es kann auch sein, daß sich dort fabelhafte Reichtümer finden. Wir haben einen solchen natürlichen Drang, Türen zu öffnen – zu sehen, herauszufinden, was hinter der Tür ist.

Und dann läßt es sich natürlich gar nicht vermeiden, daß einen

das, was man vorfindet, selbst beeinflusst. Es gibt viele Beispiele von Astronauten, insbesondere Apollo-Astronauten, die auf dem Mond waren, die den sogenannten „Übersicht-Effekt“ erlebt haben – wenn man aus dem Abstand heraus die Erde im ganzen betrachtet und die hauchdünne Atmosphäre sieht, die tatsächlich erst das Leben auf der Erde ermöglicht. Ohne diese hauchdünne Atmosphäre wäre das Leben gar nicht möglich. So läßt es sich gar nicht vermeiden, daß man davon beeindruckt ist, und man begreift, wie anfällig die Erde sein kann und wie notwendig es ist, daß wir gut auf die Erde aufpassen und dafür sorgen, daß nicht nur unsere Kinder, sondern auch unsere Enkel usw. weit in die Zukunft hinein eine Erde haben, auf der sie leben können.

EIR: Zur Frage der Schaffung des technischen und wissenschaftlichen Fortschritts: Sie sagen, auch die Forschungskomponente sei ein ganz wichtiger Teil von Ihnen. Dagegen herrscht hier eine Wirtschaftspolitik, wo es heißt: „Wir senken die Löhne und beschneiden den Lebensstandard der Bevölkerung.“ Aber welche Bedeutung sehen Sie darin, den wissenschaftlichen und technischen Fortschritt nicht nur aufrechtzuerhalten, sondern auch voranzutreiben, das, was vorhin [in der vorhergehenden Pressekonferenz] als „Apollo-Effekt“ bezeichnet wurde?

Mogensen: Ich denke, die Technik ist in vieler Hinsicht wirklich der Weg, der uns voranbringt, auch wenn wir uns manchmal ein wenig vor neuen Technologien fürchten mögen. Schauen wir nur zurück auf die letzten 50 Jahre, auf all die technischen Fortschritte, die gemacht wurden und die unsere Gesellschaft radikal verändert haben, von einer, in der die meisten von uns auf Farmen lebten, um Nahrungsmittel für sich selbst zu erzeugen, bis heute, wo sich die Gesellschaft vollkommen verändert hat; nun sind wir in großen Städten konzentriert. Wenn man die westliche Welt, aber auch die Entwicklungsländer anschaut, dann ist der Lebensstandard in dieser Zeit im allgemeinen um ein Vielfaches angestiegen.

Schon daß wir in der Lage waren, viele verbreitete Krankheiten mit Hilfe von Impfstoffen auszurotten, ist ein enormer Fortschritt. Auch wenn wir uns die Kindersterblichkeit bei der Geburt und in den ersten Lebensjahren anschauen, die sind ebenfalls dramatisch gefallen.

Ich denke also, wenn man das global betrachtet, dann gab es einen enormen Fortschritt in allen Teilen der Welt. Natürlich gibt es da immer noch große Unausgewogenheiten, einige Teile der Welt sind hinter den anderen zurück. Aber im allgemeinen ist der Lebensstandard enorm gestiegen.

Aber es gibt auch Herausforderungen in der Zukunft. Denn je höher der Lebensstandard steigt, desto mehr Energie verbrauchen wir. Das ist ziemlich klar. Wenn man also ein Land nimmt, das sich entwickelt und es auf die Standards anhebt, die wir im Westen haben, dann erfordert dies große Mengen an Energie. Und das ist natürlich eine große Herausforderung. Aber das ist etwas, was wir meiner Meinung nach sicher in den Griff kriegen können.

EIR: Wie Sie vorher schon gesagt haben, wollen die Chinesen ausdrücklich zum Mond, um auf lange Sicht Helium-3 für die Fusionsenergie zu nutzen. Sie wollen sich also dieser Herausforderung stellen.

Mogensen: Natürlich, das ist etwas, was wir tun müssen, schon um Antworten auf diese Herausforderungen zu finden. Und der Weltraum ist ein wichtiger Teil davon, denn wir wissen, daß die Erde nicht nur durch unsere Aktivitäten beeinflusst ist, sondern auch durch die Aktivität der Sonne und die Aktivitäten des Universums. Das ist also nicht nur ein Weg, wie wir unsere Kinder für den Weltraum und für den Wissenschaftsunterricht interessieren können, sondern auch an sich ein wichtiger Teil unseres Überlebens und unserer Zukunft.

EIR: Glauben Sie, daß wir Staatsmänner wie Kennedy brauchen, die große Visionen für die Zukunft haben, anstatt bloß auf die

nächste Wahl zu schauen?

Mogensen: Natürlich, das gehört zu diesen Herausforderungen. Wenn wir über Weltraumprojekte reden, so erstrecken sich manche davon über 15, 20, 30 Jahre. Politisch betrachtet sind also diejenigen, die sie beginnen, nicht auch diejenigen, die davon profitieren.

Aber ich denke, das, was mit dem Programm der Weltraumstation begonnen wurde – an der nun Amerika, Rußland, Europa, Japan und Kanada beteiligt sind – ist eine sehr gute Basis für die Zukunft der Raumfahrt. Diese Länder sind sich alle darüber im klaren, daß der nächste Schritt – sei es der Mond, Asteroiden oder der Mars – in Kooperation mit anderen Partnern geschehen wird, weil das etwas ist, was kein Land mehr allein schaffen kann. Es muß eine Partnerschaft sein. Also würde es mich nicht überraschen, wenn wir in der Zukunft sehen, daß beispielsweise auch China und Indien Teil dieser Partnerschaft werden.

EIR: Vielen Dank!

Løs flygtningekrisen ved at realisere en ny, epokeskabende vision for fremtiden.

Af Helga Zepp-LaRouche

Der findes en løsning, der først og fremmest kræver et helt nyt paradigme og en helt ny tankegang. Kun, hvis Ruslands, og nu også Kinas, militære operationer i Syrien og muligvis Irak følges op af et omfattende, økonomisk genopbygnings-program, som virkelig udvikler området i Sydvestasien, der nu er bombet

tilbage til stenalderen, og som giver de herlevende mennesker den fremtid, som de i øjeblikket ikke har, kan folkevandringen stoppes. Det samme gælder for Afrika.

Download (PDF, Unknown)

Titelbillede: Frivillige på München Banegård sorterer donationer af forskellige artikler til de nyankomne flygtninge.

Europas udenrigsminister Mogherini støtter Irans og Ruslands rolle i løsning af krisen i Syrien

4. oktober 2015 – Europas udenrigsminister Federica Mogherini blev interviewet af Lally Weymouth til Washington Posts søndagsudgave, mens hun var i New York til FN's Generalforsamling. Hun opfordrede til en inkluderende politisk løsning på krisen i Syrien, »en proces, hvor alle syriske parter, repræsentanter for regimet og oppositionen, mødes og udarbejder en fælles overgangsplan for landet. Det ekskluderer selvfølgelig terrororganisationer som al-Nusra og ISIL.«

Hun inkluderede Iran i processen og bemærkede, at »Iran, f.eks., har en masse indflydelse på regimet. Jeg tror, de forstår, at dette vil blive den første test for at se, om de kan spille en konstruktiv rolle efter aftalen.«

Hun forsvarede de russiske motiver i Syrien og sagde til Weymouth: »Fra hvad jeg forstår, så er Ruslands hovedbekymring, at der kunne komme et totalt kollaps af statsstrukturen i Syrien, ligesom det skete i Libyen, og at det ville være en trussel mod selve ideen om at få en overgang. Jeg tror, alle erkender, at det vil være umuligt med en fremtidig rolle for Assad i Syrien. Men en overgang betyder, at man har regimet til stede ved bordet. Prøv at forestille jer, hvad der ville ske, hvis Damaskus faldt, mht. flygtninge ... Rusland indtager sin plads ved bordet og siger, 'Jeg er her og vil være en del af processen'. Der er et militært element, men vi europæere er overbevist om, at der ikke er nogen rent militær løsning på krigen.«

Hun var også imod en flyveforbudszone og fremførte, at syrere ikke vil have tillid til en flyveforbudszone og ikke vil vende tilbage til landet, før ISIS er besejret. Hun skelnede også mellem Europa og USA i sammenhæng med spørgsmålet om flygtningekrisen og bemærkede, at USA er en smeltedigel, og Europa er homogent og må vokse og gro.

**Fhv. chef for det amerikanske
Forsvarets
Efterretningstjeneste general
Flynn**

håner Obamas udtalelse om, at Putin gik ind i Syrien af svaghed

4. oktober 2015 – Den tidligere chef for USA's Forsvarets Efterretningstjeneste (DIA) – som tidligere har angrebet præsident Obama hårdt for at forfølge en politik i Syrien med bevæbning af anti-Assad-oprørere, som skabte Islamisk Stat og Nusra Front – blev i sidste uge interviewet af Fox News og fortsatte her sin stærke kritik af præsidentens politik i Mellemøsten.

Fox spurgte general Flynn om præsident Obamas afskedigelse i august 2014 af ham, og om det var udløst af Flynns forklaring til Kongressen, hvor han afslørede regeringens krigsplaner imod Islamisk Stat. Flynn svarede: »Jeg mener, at de analyser, som præsident Obama har fået i de seneste år, har været temmelig korrekte. Det, min tjeneste leverede, var meget præcist ... Vi har netop set russerne gå ind i Mellemøsten på en storstilet måde, og jeg er ikke enig i det, præsidenten sagde i dag. Det er ikke af svaghed, det demonstrerede en masse dygtighed og snuhed. Det skyldes flere ting.«

Flynn tilføjede: »De andre ting, vi netop har fundet ud af, er de ikke-omtalte røde linjer, som Putin havde haft i Mellemøsten: Assads fald og den syriske hærs potentielle smuldren over for ISIS. Så vi må beslutte os til, hvad den største fare, vi her står overfor, er.

Og det er disse radikale, islamiske militanter. Det er nummer ét«, sagde han.

General Flynn satte spørgsmålstegn ved påstandene om, at russerne har dræbt syriske oprørere, de er uddannet af USA og sagde simpelt hen til Fox: »Jeg ved det ikke ... vi må vente og se.« Forespurgt om, hvad USA burde gøre, svarede han: »Lige i

øjeblikket har vi en fælles, kendt fjende, og det er de radikale islamister, der er i ISIL eller ISIS ... Vi må beslutte, at dette i øjeblikket er den større trussel, på trods af alle de problemer, der er med en fyr som Assad.«

Forespurgt om, hvad han ville respondere til ubekræftede rapporter om, at Putin havde sagt til USA, at de skulle forlade Syrien, svarede Flynn: »Jeg mener overhovedet ikke, at vi skal lytte til Putin, når det kommer dertil. Jeg mener, at vi, i vendinger, der ikke kan misforstås, skal fortælle ham, hvordan vi vil operere, hvad vi må gøre, og alt det her med flyveforbudszoner, det er vi ligesom kommet ud over. Nogle af disse ting kan stadig diskuteres, men vi har netop passeret en betydningsfuld, en stor milepæl her med eskaleringen af konflikten i Mellempøsten, og det vil blive værre, før det bliver bedre. Og jeg mener ikke, vi skal spørge hr. Putin om noget som helst.

Jeg mener, at vi bør fortælle russerne, hvad det er, vi vil gøre for at gennemføre vores mission. Og jeg mener også, at på dette tidspunkt, for russerne – jeg mener, du har ret i, at russerne vil beholde Assad ved magten – og det, vi må gøre, er at sige til det internationale samfund, 'vi vil først tage os af truslen fra de radikale islamister'. På et internationalt plan går vi måske efter Assad ved en international domstol eller sådan noget, men denne situation har netop radikalt ændret sig, og der er ingen lette svar. Faktisk kommer vi en større konflikt nærmere, og det, som det medfører, er, at det begrænser det antal operationer, vi har, det forøger vores risiko, og desværre forøger det omkostningerne ved at forsøge at løse dette problem. For, vi gjorde faktisk ingenting«, sagde Flynn.

Obama dræberen forsøger at frasi­ge sig ansvaret for bombning af Læger uden Grænser-hospital

4. oktober 2015 – Sky News leverer en ødelæggende, grafisk rapport over USA's bombning af hospitalet i Kunduz, Afghanistan, under Læger uden Grænser – det eneste akutmedicinske hospital i det nordlige Afghanistan – som viser, hvordan LUG hektisk telefonerede til NATO og Washington inden for 10 minutter efter, at bombardementet var begyndt, og som fortsatte i næsten en time. Men Obama, den gale dræber i sin indonesiske stedfaders fodspor, kom med en erklæring, hvor han forsøgte at fralægge sig USA's ansvar for angrebet, indtil en »fuld undersøgelse« er gennemført. Der er nogle afghanske regeringsfolk, der lyver og siger, at hospitalet var en base for Taliban, og i en erklæring i går beskrev Pentagon den forfærdelige hændelse som »indirekte skader«, der »muligvis« kunne være en følge af bombning af Taliban i Kunduz.

Chefen for FN's Menneskerettigheder Zeid Raad Al Hussein fordømte omgående angrebet som en mulig krigsforbrydelse og sagde: »Denne begivenhed er dybt tragisk, utilgivelig og muligvis endda kriminel.« LUG ønsker en uafhængig undersøgelse, der som udgangspunkt har den præmis, at angrebet var en krigsforbrydelse.

Sky News udlagde denne rapport i dag:

»Læger uden Grænser (LUG) telefonerede hektisk til NATO og Washington, mens bomberne regnede ned over deres personale, der arbejdede i traumecentret i Kunduz.

Et personalemedlem beskrev, hvordan patienter, der ikke kunne flygte, 'brændte ihjel i deres senge'.

Der er tre børn blandt de dræbte, og 37 mennesker er blevet alvorligt såret. De 12 dræbte medlemmer af det lægefaglige personale arbejdede alle for Læger uden Grænser.

Der er stadig mange patienter og medlemmer af personalestab, som der ikke er gjort rede for, da der på tidspunktet for angrebet befandt sig henved 200 mennesker i bygningen.

Den første bombe landede kl. 2:10 am – og ni minutter senere telefonerede personale fra LUG til NATO's kontorer i Kabul og til militære embedsmænd i Washington. På trods af dette fortsatte bombardementet frem til kl. 3:13 am.

Meinie Nicolai, præsident for LUG, har krævet total gennemskuelse og tilføjede: »Vi kan ikke acceptere, at dette forfærdelige tab af liv ganske enkelt afskrives som 'indirekte skader'.«

»Læger uden Grænser siger, at de flere gange har givet hospitalets koordinater til amerikanske og afghanske styrker – inklusive tidligere på ugen – for at undgå at blive fanget i en krydsild.

'Vores hospital i Kunduz' præcise beliggenhed er kommunikeret til alle parter ved flere lejligheder i løbet af de seneste måneder', sagde gruppen på Twitter.«

Pentagons erklæring om »indirekte skader« blev direkte modsagt af den afghanske indenrigsminister, iflg. Sky News, som hævdede, at faciliteten blev »udset som mål«, fordi Taliban skjulte sig der,

Leder, 6. oktober 2015: Til omgående behandling af kongresmedlemmer, senatorer og andre medlemmer af USA's regering

1) En akut nødtilstand eksisterer nu, der truer med at dræbe millioner af amerikanere, primært, og også borgere i andre lande.

2) Dette skyldes umiddelbart Wall Streets bankerot. ..

3) Hvis Wall Street får lov til atter at nedsmelte ... vil resultatet blive historiens værste panik ... Vi vil få massive tabstal, på samme skala som den Sorte Død, der udslettede en tredjedel af Europas befolkning. Endnu en bailout af Wall Street, som Obama vil kræve, hvis han får lov til at blive i embedet, ville udløse en hyperinflation med samme, dødbringende virkning...

Ansvarlige hovedpersoner blandt kongresmedlemmer og senatorer

(og sådanne findes), samt andre repræsentanter for den amerikanske regering, må omgående afholde et møde for at udstede faktiske konstateringer og hensigtserklæringer, som i store træk følger nedenstående, til omgående vedtagelse som lov og omgående ikrafttræden.

1) En akut nødtilstand eksisterer nu, der truer med at dræbe millioner af amerikanere, primært, og også borgere i andre lande.

2) Dette skyldes umiddelbart Wall Streets bankerot. Wall Street er totalt og uigenkaldeligt bankerot. Bush- og Obamaregeringernes successive bailouts – bankredninger – samt runderne med »kvantitative lempelser« har blot haft held til at gøre Wall Streets værdier værdiløse og gøre dets bankerot endegyldig.

3) Hvis Wall Street får lov til atter at nedsmelte på sine egne betingelser, hvilket nu synes at være umiddelbart forestående, vil resultatet blive historiens værste panik, som vil lukke alt, hvad der er tilbage af USA's økonomi, ned. Vi vil få massive tabstal, på samme skala som den Sorte Død, der udslettede en tredjedel af Europas befolkning. Endnu en bailout af Wall Street, som Obama vil kræve, hvis han får lov til at blive i embedet, ville udløse en hyperinflation med samme, dødbringende virkning.

4) Det følger heraf, at Wall Street må nedlukkes som en forebyggende foranstaltning gennem en handling fra den amerikanske regering, i samme ånd som det, Franklin Roosevelt ville have gjort, havde han levet i dag. (Selv om den krise, han stod overfor, var langt mildere.) Udelukkende kun aktiviteter, der er i overensstemmelse med en Glass/Steagall-standard, må få lov at fortsætte.

5) USA's regering må udstede amerikanske dollars som kredit for at bevare befolkningens liv og skaffe beskæftigelse til alle, der kan arbejde, i samme ånd, som Roosevelts og Harry

Hopkins' beslægtede handlinger.

6) Hen over et lidt længere tidforløb må statskredit anvendes til en hurtig hævelse af den amerikanske arbejdskrafts produktivitet, gennem en forøget energigennemstrømningstæthed med teknologiske og videnskabelige fremskridt.

7) Den endelige fjernelse af Barack Obama fra embedet ville udgøre et fremragende udgangspunkt for disse presserende nødvendige reformer.

Den indiske premierminister Narendra Modis tale til FN's Generalforsamling – engelsk voice over

Kina foreslår en Geneve-3 konference for en diplomatisk løsning af krisen i Syrien

1. oktober 2015 – På FN's Sikkerhedsråds særlige møde om terrorisme den 30. september foreslog Kinas udenrigsminister Wang Yi at indkalde til en Geneve-3 konference om Syrien, uden

forhåndsbetingelser og med deltagelse af alle interesserede parter. Indkaldelsen af en tredje Geneve-fredskonference, på et passende tidspunkt, "bør overvejes, og betingelser, der virker befordrende for en sådan konference, bør aktivt skabes forudgående", tilføjede Wang Yi, ifølge Xinhua i går.

Ifølge en erklæring fra Udenrigsministeriet sagde Wang Yi til mødet i Sikkerhedsrådet, at "krisen i Syrien nu havde stået på i fem år. Det internationale samfund kan ikke blot se til uden at løfte en finger, men bør samtidig ikke involvere sig vilkårligt. En politisk løsning på krisen i Syrien er grundlæggende vejen til en løsning". Xinhua rapporterer også, at den kinesiske udenrigsminister mødtes med sin syriske kollega, Walid al-Moallem, og sagde til ham, at verden bør respektere Syriens suverænitet, uafhængighed og territoriale integritet.

FN's særlige repræsentant i Syrien, Steffan de Mistura, meddelte forud for mødet i FN's Sikkerhedsråd, at Geneve-3-arbejdsgrupper ville påbegynde arbejdet i oktober og ville fokusere på sikkerhed og kampen mod terrorisme, politiske og forfatningsmæssige reformer, den humanitære krise og økonomisk genopbygning.

Ligeledes den 30. sept. sagde den schweiziske udenrigsminister Didier Burkhalter til FN's generalforsamling, at den syriske regering bør inkluderes i en bred dialog for at nå frem til en afgørelse på den syriske konflikt. Han opfordrede til en snarlig skabelse af en international kontaktgruppe, der skal lede arbejdet. I dag opfordrede EU-parlamentets præsident, Martin Schulz, til skabelse af en koalition, inklusive Rusland og Iran, for at løse konflikten i Syrien. "Vi er nødt til at tale med Rusland og opbygge en form for fælles strategi. Vi må have en international koalition, der må dannes på internationalt plan. En sådan koalition har afgjort brug for Iran og Rusland".

**RADIO SCHILLER den 5. oktober
2015: Et nyt lederskab for en
ny verdensorden:
Putin inden for strategi, Xi
Jinping inden for økonomisk
udvikling**

Med formand Tom Gillesberg

**Leder, 5. oktober 2015:
Putins handlinger
i Syrien kan sænke Obama nu –
Hastemobilisering for en
omgående
genindførelse af Glass-
Steagall**

Udelukkende kun en hurtig mobilisering, som en del af en plan for sejr, kan ændre situationen. Glass-Steagall må omgående genindføres. En folkelig mobilisering for de eneste, farbare

løsninger, på dette fremskredne tidspunkt, haster som højeste prioritet. ... At vente på, at katastrofen skal ramme, er en opskrift på total død og ødelæggelse.

Den russiske præsident Putins flankoperationer i Syrien har ikke alene allerede leveret et dødbringende slag mod jihadisterne i ISIS og Nusra. De har på afgørende vis demonstreret, at USA's præsident Obama er en egomaniker, der er ude af stand til strategisk tænkning eller planlægning.

Obamas sindssyge er en af faktorerne i den amerikanske regerings totale disintegration. De nye medlemmer af Kongressen, både i Repræsentanternes Hus og Senatet, er for det meste også af en tilsvarende, lav kvalitet således, at nationens styrelse befinder sig i en tilstand af disintegration.

Den største, umiddelbare fare som følge af denne disintegration i Washington, er, at det håbløst bankerotte Wall Street vil implodere – før de korrekte forholdsregler, med genindførelsen af Glass-Steagall(1) som den første forholdsregel, kan gennemføres. Dette er en alvorlig fare. Wall Street er allerede død. Den afgørende faktor er, at det amerikanske folk må mobiliseres til at gennemtvinge en radikal ændring i politikken, før systemet evaporerer og fører til kaos, massiv panik og den totale disintegration af det, der er tilbage af USA's økonomi.

Det betyder nu – ikke i næste uge, ikke i næste måned, men Nu!

Hvis man ikke **genindfører Glass-Steagall** og får smidt Obama ud, før systemet ryger, bliver der total katastrofe. Det er den mest umiddelbare og alvorlige udfordring, der konfronterer os alle. Wall Street er en død institution og må nedlukkes totalt. Det er super-bankerot. En fremgangsmåde som den, Franklin D. Roosevelt anvendte, er, hvad vi omgående har brug for. Det begynder med at genindføre Glass-Steagall, der omgående vil gøre en ende på Wall Streets elendighed. Det

amerikanske folk er blevet kollektivt demoraliseret af de seneste 15 års vanrøgtede lederskab og fraværet af enhver strategi for en reel, økonomisk genrejsning.

Den umiddelbare fare er, at USA's almene befolkning hænger på den yderste kant, og de kan knækkes. Obama er ansvarlig for denne katastrofe. Det amerikanske folk er i umiddelbar, overhængende fare. Hele den amerikanske økonomi befinder sig i en tilstand af fremskreden sårbarhed.

Udelukkende kun en hurtig mobilisering, som en del af en plan for sejr, kan ændre situationen. Glass-Steagall må omgående genindføres. En folkelig mobilisering for de eneste, farbare løsninger, på dette fremskredne tidspunkt, haster som højeste prioritet. Opbyg det amerikanske folks mod ved at give dem en retning for sejr. At vente på, at katastrofen skal ramme, er en opskrift på total død og ødelæggelse.

Se på, hvad det var, Putin gjorde med sin deployering i Syrien. Dette har skabt betingelserne for et dramatisk skift i Europa, anført af Tyskland, og som hastigt kan ændre den globale situation.

Obama er et produkt af sin brutale, indonesiske stedfader, der var en regulær morder, og som forvandlede Obama til en ego-drevet, sindssyg dræber. Se blot på Obamas løgnagtige opførsel, hvor han forsøger at benægte, at USA bombede et hospital under Læger uden Grænser i det nordlige Afghanistan og dræbte et dusin mennesker fra det lægelige personale. Bombningen fortsatte en halv time *efter* hektiske opkald til USA's og NATO's kommandører om at stoppe. Hospitalet blev forvandlet til en ruinhob, og Obama unddrog sig blot ansvaret, »indtil undersøgelsen af hændelsen er fuldført«.

Stik denne grusomhed lige op i Obamas ansigt. Knæk ham nu, og tag omgående initiativ til en økonomisk genrejsning, modelleret efter Franklin Roosevelts politik. Der eksisterer ingen anden mulighed, hvis det amerikanske folk skal reddes

fra undergang.

(1) Se også LPAC's Glass-Steagall-page

**Ja, jeg er parat til at hjælpe med
kampagnen for vedtagelse af
Glass/Steagall-bankopdelingsloven i
Danmark!**

**Kontakt: tlf. 35 43 00 33, eller e-
mail: si@schillerinstitut.dk**

**Den kinesiske præsident Xi
Jinpings tale til FN's
Generalforsamling – engelsk
voice over**

**Introduktion til EIR's
Rapport:
SKRÆMMEKAMPAGNE OM GLOBAL
OPVARMNING ER
BEFOLKNINGSREDUKTION
– IKKE VIDENSKAB! Inkl.
oversigt og links
til de artikler, der er
oversat til dansk.
En forhåndsvisning som PDF er
tilgængelig
her. Oplæg til aktion imod
COP21!**

Her følger Indledning samt Indholdsfortegnelse til EIR's nyeste rapport, med henvisning til uddrag af de forskellige afsnit. Inkluderet er oversigt over de artikler, der er oversat til dansk, med links.

Indledning:

Executive Intelligence Review (EIR) har netop udgivet en specialrapport, 'Skræmmekampagne om Global Opvarmning er Befolkningsreduktion – ikke Videnskab'. Vi udgiver denne rapport på internationalt plan, nu, for at besejre indsatsen

for at gennemtvinge en katastrofal og morderisk traktat om reduktion af CO₂-udledning på den forestående Parternes Konference 21 – COP21 –, en FN-konference om Klimaforandring, i Paris. Hele rapporten kan købes, på tryk og elektronisk, for \$25. [En forhåndsvisning som PDF er tilgængelig her.](#)

Pave Frans' kapitulation til den britiske kongefamilies Gaia-prinser, i traditionen efter Malthus, i sin nye 'klimaforandrings-encyklika' *Laudato Si'*, er en ekstremt alvorlig trussel mod menneskeheden og menneskeligt liv. De britiske, royale miljøbeskyttere og deres agenter har i 70 år insisteret på, at den menneskelige befolkning skulle reduceres over en periode til højst 1-2 mia. mennesker, med påstanden om, at dette skulle være Jordens maksimale 'bæredygtighed'. At udføre en sådan Gaia-politik betyder, at dødsraterne vil stige ubegrænset over hele planeten.

Dette er de presserende nødvendige grunde til, at denne specialrapport nu er blevet udarbejdet.

Den påstand, at menneskeskabte CO₂-udledninger forårsager katastrofale forandringer i Jordens klima, er et af de største og mest forbryderiske bedragerier, der nogen sinde er blevet begået i menneskehedens historie. Selve påstanden nødvendiggør manipulation af videnskabelige data, hårdhændet afpresning og svindel for at skabe den falske påstand, at der skulle være en videnskabelig 'konsensus', samt overførslen af billioner af dollars fra en allerede nødstedt verdensøkonomi, over til en kendt, videnskabelig blindgyde. Det er imidlertid den tilsigtede virkning af at faldbyde denne løgn – nemlig den hastige 'dekarbonisering' af verdensøkonomien og undertrykkelsen af den tredje verdens økonomiske vækst – der en dag måske vil gøre dem, der faldbyder denne løgn, fortjent til deres egen Nürnberg-retssag.

Lige fra begyndelsen har det, der skulle blive til

miljøbevægelsen, aldrig handlet om miljøet. Som vi fremlægger det i denne EIR-specialrapport, så er den moderne, grønne bevægelse, og har altid været, et påskud for befolkningsreduktion – det, som Helga Zepp-LaRouche i sin introduktion til rapporten refererer til som 'meget gammel vin på nye sække'. Mens den oligarkiske, malthusianske verdensanskuelse imidlertid er blevet genfødt og omarbejdet som 'at redde planeten', så er de gode nyheder, at vi i dag, med ægte videnskab, og med den ånd for udvikling, der besjæler BRIKS-nationerne og deres associerede, har en mulighed for at besejre denne uvidenskabelige, anti-humane ideologi én gang for alle.

Introduktionen til rapporten, skrevet af Schiller Instituttets præsident, Helga Zepp-LaRouche, giver den geopolitiske sammenhæng i fortid og nutid, i hvilken den grønne bevægelse er blevet til, og i lyset af hvilken den nuværende promovning af en grøn dagsorden for nulvækst og folkemord skal ses. Zepp-LaRouche udråber ved navns nævnelse lederne af skandalen med klimaforandring, inklusive Dronning Elizabeth II og Hans Schellnhuber, der blev slået til ridder af Dronning Elizabeth personligt, og som spillede en ledende rolle i Tysklands fravalg af kernekraft og landets energipolitik, siden dette fravalg fandt sted. Zepp-LaRouches introduktion følges op af yderligere baggrundsmateriale om miljøbevægelsens politiske og ideologiske fundament, og af komplette dossiers over Hans Joachim Schellnhuber, Prins Philip og Martin Palmer og deres bevidste roller i udbredelsen af propaganda for en kendt løgn, inklusive deres rolle i udformningen af encyklikaen *Laudato Si'*.

Sidste del af rapporten fremlægger den virkelige videnskab bag klimaforandring, og den virkelige videnskab for en virkelig moderne energipolitik. CO₂ er ikke en hovedfaktor bag klimaforandring, og vi har ingen grund til at frygte stigninger i menneskets udledning af CO₂. De klimaforandringer, vi har set, og dem, vi vil få at se i

fremtiden, er i overvældende grad resultatet af naturlige indflydelser, med kredsløbsforandringer, solaktivitet og, over lange tidsperioder, vores sols bevægelse igennem galaksen som de vigtigste faktorer. Det, vi bør interessere os for (snarere end for CO₂), er udvikling af en økonomisk politik, der hurtigt vil øge energi-gennemstrømnings-tætheden i verdensøkonomien – anført af et program for fusionskraft som motor – og som vil give menneskeheden mulighed for at forbedre sine livsvilkår, få en befolkningstilvækst og få tilført evnen til at forbedre Jordens tilstand.

Hvorfor du bør købe denne rapport

Dette er ikke kun et problem for forskere eller politiske beslutningstagere, men udgør et af vor tids afgørende spørgsmål, og med mindre du tilfreds med at leve under en beviselig, hæsleg løgn, der fortjener sin egen rettergang i Nürnberg-stil, må du kende kendsgerningerne, og du må være med til at rette fejlen. At købe denne rapport og cirkulere dens indhold giver dig og dit netværk en mulighed for at gøre netop dette.

Denne rapport udgør det centrale materiale i en international mobilisering, der er en optakt til COP21-klimatopmødet i Paris i december 2015, hvor regeringer og politiske beslutningstagere vil blive udsat for et ulideligt pres for at underkaste sig den folkemorderiske, grønne dagsorden med befolkningsreduktion. Vi har til hensigt at gøre topmødet i Paris til en total fiasko, måske til historiens endegyldige COP-topmøde.

Ved at købe denne rapport støtter du vores bestræbelser på at bringe dette budskab til den amerikanske Kongres i Washington, D.C., til De forenede Nationers Generalforsamling i New York og til hele Europa, med det internationale, diplomatisk korps, der forbereder sig til FN's Generalforsamling i september måned, og dernæst til COP21 i Paris.

Dette slag er meget vigtigt at vinde, og vi har en unik mulighed for at vinde det. En tak for din støtte til vores indsats, og for at skabe en lysere fremtid for de næste generationer.

Indholdsfortegnelse, EIR's Specialrapport:

**»Skræmmekampagne om global
opvarmning**

**er befolkningsreduktion – ikke
videnskab«**

Introduction

- **Defend Mankind from the Satanic Climate-Change Swindle
by Helga Zepp-LaRouche**
- **Oversat til dansk med titlen: Klimaforandring
som middel til oprettelse af et globalt
miljø-diktatur**
- 1. **Depopulation Plot: British Satanists Capture
The Vatican**
- **How the British Turned Genocide and Race
Science 'Green'
by Jeffrey Steinberg**

- **British Crown's Depopulation Pope:
CBE Hans Joachim Schellnhuber**
- **The Encyclical from Hell by Paul Gallagher**
- **Prince Philip:
Founding Father of the Environmentalist
Movement
by Alicia Cerretani**
- **Interview:
Paul Driessen Develop the Ultimate
Resource—The Mind**
- *** Oversat til dansk med titlen: Interview med
Paul Dreissen, forfatter til bogen: 'Miljø-
imperialisme: Grøn magt, Sort død**

1. The True Science of Climate

- **Temperature Doesn't Follow CO₂ As Alarmists
Claim
by Benjamin Deniston**
- *** Oversat til dansk: Denistons video-
introduktion til ovenstående, med titlen:
LPAC Videnskabsteam afliver myten om CO₂**
- **What Causes Climate Change?
The Sun, the Solar System, and the Galaxy
by Benjamin Deniston**
- **'Methods' of Climate Alarmists**

by Benjamin Deniston

III. Reject 'Decarbonization Fraud

- **Increasing Energy Flux-Density:
The Only Competent Energy Policy
by Benjamin Deniston**
- **Germany:
Case Study in the Failure of Green Energy
by Alicia Cerretani, Benjamin Deniston**
- **The Facts on Fusion
by Liona Fan-Chiang, Benjamin Deniston**
- **Wall Street and London Made a 'Carbon Copy'
of the Subprime Swindle
by Paul Gallagher**
- **U.S. 'Green Disease' Spread After Kennedys
and King Were Eliminated
by Marcia Merry Baker**

Buy the full special report for \$25
Subscribe to <i>EIR Online</i>